Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2018. gada 20. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiski līgumi – Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi, izmantojot dzelzceļu un autoceļus – Regula (EK) Nr. 1370/2007 – 5. panta 1. punkts – Sabiedrisko pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršana – 7. panta 2. punkts – Pienākums *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēt konkrētu informāciju vismaz gadu pirms konkursa procedūras sākšanas – Nepublicēšanas sekas – Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atcelšana – Direktīva 2014/24/ES – 27. panta 1. punkts – 47. panta 1. punkts – Direktīva 2014/25/ES – 45. panta 1. punkts – 66. panta 1. punkts – Paziņojums par līgumu

Lieta C-518/17

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa, Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 29. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2017. gada 28. augustā, tiesvedībā

Stefan Rudigier,

piedaloties

Salzburger Verkehrsverbund GmbH.

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Vajda [*C. Vajda*], tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*] (referents) un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerāladvokāts: M. Kamposs Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *S. Rudigier* vārdā – *C. Casati*, *Rechtsanwalt*,

– Austrijas valdības vārdā – *M. Fruhmann*, pārstāvis,

– Eiropas Komisijas vārdā – *W. Mölls* un *P. Ondrůšek*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

* Tiesvedības valoda – vācu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 (OV 2007, L 315, 1. lpp.), 7. panta 2. punkta interpretāciju.

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā, ko aizsāka *Stefan Rudigier* saistībā ar lūgumu atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā par pasažieru transporta pakalpojumu, ko sniedz ar autobusu, sniegšanu, ko bija uzsākusi *Salzburger Verkehrsverbund GmbH*.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula Nr. 1370/2007

3 Regulas Nr. 1370/2007 20., 21., 29. un 30. apsvērumā ir noteikts:

"(20) Ja kāda valsts iestāde vispārējas nozīmes pakalpojumus izvēlas uzticēt trešai personai, tai ir jāizvēlas sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs, ievērojot gan [Savienības] tiesību aktus par valsts līgumiem un koncesijām, kā paredzēts Līguma 43. līdz 49. pantā, gan pārredzamības un vienādas attieksmes principu. Konkrēti, šī regula neskar pienākumus, ko piemēro valsts iestādēm saskaņā ar direktīvām par valsts līgumu piešķiršanu, ja pakalpojumu valsts līgumi ir to darbības jomā.

(21) Būtu jānodrošina efektīva tiesiskā aizsardzība ne vien valsts līgumu piešķiršanai, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/17/EK (2004. gada 31. marts), ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs [(OV 2004, L 134., 1. lpp.)], un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru [(OV 2004, L 134, 114. lpp.)], bet arī citiem valsts līgumiem, kas piešķirti saskaņā ar šo regulu. Ir vajadzīga efektīva pārskatīšanas procedūra, un tai vajadzētu būt salīdzināmiem ar attiecīgo procedūru saskaņā ar Padomes Direktīvu 89/665/EEK (1989. gada 21. decembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz pārskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām [(OV 1989, L 395, 33. lpp.)] un Padomes Direktīvu 92/13/EEK (1992. gada 25. februāris) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju jomā [(OV 1992, L 76, 14. lpp.)], pēc vajadzības.

[..]

(29) Lai piešķirtu pakalpojumu valsts līgumus, izņemot ārkārtas pasākumus un līgumus, kas attiecas uz nelieliem attālumiem, kompetentajām iestādēm būtu vismaz vienu gadu iepriekš jāveic vajadzīgie pasākumi, lai publiskotu faktu, ka tās paredz piešķirt šādus līgumus, tādējādi dodot iespēju atsaukties iespējamiem sabiedrisko pakalpojumu sniedzējiem.

(30) Uz pakalpojumu valsts līgumiem, kas piešķirti tieši, būtu jāattiecina lielāka pārredzamība."

4 Regulas Nr. 1370/2007 1. pantā "Mērķis un darbības joma" ir noteikts:

"1. Šīs regulas mērķis ir saskaņā ar [Savienības] tiesību aktiem noteikt, kā kompetentās iestādes var rīkoties sabiedriskā pasažieru transporta jomā, nodrošinot vispārējas nozīmes pakalpojumus, lai, cita starpā, to būtu vairāk, lai tie būtu drošāki, kvalitatīvāki vai ar mazākām izmaksām, nekā tas būtu panākams ar tirgus spēkiem vien.

[..]

2. Šo regulu piemēro valsts un starptautiskā sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem pa dzelzceļiem un citu tipu pārvadājumiem pa sliežu ceļiem, kā arī autoceļiem, izņemot pakalpojumiem, ko sniedz galvenokārt to vēsturiskās vai tūrisma nozīmes dēļ. [..]

[..]"

5 Šīs regulas 5. panta "Pakalpojumu valsts līgumu [sabiedrisko pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesību] piešķiršana" 1. punktā ir paredzēts šādi:

"Valsts pakalpojumu [publisko pakalpojumu] līgumus piešķir saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem noteikumiem. Tomēr pakalpojumu līgumus vai pakalpojumu valsts [publisko pakalpojumu] līgumus, kā noteikts Direktīvās [2004/17] vai [2004/18], sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, ko sniedz ar autobusu vai tramvaju, piešķir saskaņā ar procedūrām, kas paredzētas saskaņā ar minētajām direktīvām, ja šādi līgumi nav pakalpojumu koncesijas līgumi, kā noteikts minētajās direktīvās. Ja līgumus piešķir saskaņā ar Direktīvu [2004/17] vai Direktīvu [2004/18], nepiemēro šā panta 2. līdz 6. punktu."

6 Šīs regulas 7. panta "Publicēšana" 2. punktā ir noteikts:

Katra kompetentā iestāde pieņem vajadzīgos pasākumus, lai vēlākais gadu pirms konkursa procedūras sākšanas vai gadu pirms tiešās piešķiršanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētu vismaz šādu informāciju:

a) kompetentās iestādes nosaukumu un adresi;

b) paredzētās piešķiršanas veidu;

c) iespējamus ar piešķiršanu saistītus pakalpojumus un teritorijas.

Kompetentās iestādes var pieņemt lēmumu nepublicēt šo informāciju, ja pakalpojumu valsts [publisko pakalpojumu] līgums attiecas mazāk nekā uz 50 000 kilometros sniegtu sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu.

Ja šī informācija mainās pēc tās publicēšanas, kompetentā iestāde iespējami drīz publicē labojumu. Šis labojums neskar tiešās piešķiršanas vai konkursa procedūras sākšanas dienu. Šis labojums neskar tiešās piešķiršanas vai konkursa procedūras sākšanas dienu.

[..]"

Direktīva 2014/24/ES

7 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.) 18. panta "Iepirkuma principi" 1. punktā ir paredzēts:

"Līgumslēdzējas iestādes nodrošina vienlīdzīgu un nediskriminējošu attieksmi pret visiem ekonomikas dalībniekiem un rīkojas pārredzami un samērīgi.

Iepirkumu neizstrādā ar nolūku to izslēgt no šīs direktīvas darbības jomas vai mākslīgi sašaurināt konkurenci. Konkurenci uzskata par mākslīgi sašaurinātu, ja iepirkums ir izstrādāts ar nolūku radīt nepamatoti izdevīgākus vai mazāk izdevīgus apstākļus dažiem ekonomikas dalībniekiem."

8 Šīs direktīvas 27. pantā "Atklāta procedūra" ir noteikts:

"1. Atklātās procedūrās visi ieinteresētie ekonomikas dalībnieki var iesniegt piedāvājumu, atsaucoties uz iepirkuma izsludināšanas paziņojumu.

Piedāvājumu saņemšanas minimālais termiņš ir 35 dienas no dienas, kad ir nosūtīts paziņojums par līgumu.

Piedāvājumam pievieno kvalifikācijas atlasei vajadzīgo informāciju, ko prasa līgumslēdzēja iestāde.

2. Ja līgumslēdzējas iestādes ir publicējušas iepriekšēju informatīvu paziņojumu, ko neizmantoja iepirkuma izsludināšanai, piedāvājumu saņemšanas minimālo termiņu, kā noteikts šā panta 1. punkta otrajā daļā, var saīsināt līdz 15 dienām, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) iepriekšējā informatīvajā paziņojumā bija iekļauta visa informācija, ko saskaņā ar V pielikuma B daļas I iedaļu nepieciešams norādīt paziņojumā par līgumu, ciktāl minētā informācija bija pieejama iepriekšējā informatīvā paziņojuma publicēšanas brīdī;

b) iepriekšējo informatīvo paziņojumu nosūtīja publicēšanai laikposmā no 35 dienām līdz 12 mēnešiem pirms dienas, kad tika nosūtīts paziņojums par līgumu.

3. Ja steidzamības dēļ, ko līgumslēdzējas iestāde pienācīgi pamato, 1. punkta otrajā daļā noteiktais termiņš nav praktiski piemērojams, tā var noteikt termiņu, kurš nav mazāks par 15 dienām no dienas, kad tika nosūtīts paziņojums par līgumu.

4. Šā panta 1. punkta otrajā daļā noteikto piedāvājumu saņemšanas termiņu līgumslēdzēja iestāde var samazināt par piecām dienām, ja tā pieņem, ka piedāvājumus var iesniegt ar elektroniskiem līdzekļiem saskaņā ar 22. panta 1. punkta pirmo daļu un 22. panta 5. un 6. punktu."

9 Minētās direktīvas 47. panta "Termiņu noteikšana" 1. punktā ir minēts:

"Nosakot piedāvājumu un dalības pieteikumu saņemšanas termiņus, līgumslēdzējas iestādes ņem vērā konkrētā līguma sarežģītību un piedāvājumu sagatavošanai nepieciešamo laiku, neskarot 27.–31. pantā paredzētos minimālos termiņus."

10 Minētās direktīvas 48. panta "Iepriekšēji informatīvi paziņojumi" 1. punktā ir noteikts:

"Līgumslēdzējas iestādes var informēt par saviem plānotajiem iepirkumiem, publicējot iepriekšēju informatīvu paziņojumu. Minētajos paziņojumos iekļauj V pielikuma B daļas I iedaļā norādīto informāciju. Tos publicē vai nu Eiropas Savienības Publikāciju birojs, vai līgumslēdzējas iestādes savā pircēja profilā saskaņā ar VIII pielikuma 2. punkta b) apakšpunktu. Ja līgumslēdzējas iestādes

iepriekšēju informatīvu paziņojumu publicē savā pircēja profilā, tās nosūta paziņojumu par publicēšanu savā pircēja profilā Eiropas Savienības Publikāciju birojam saskaņā ar VIII pielikumu. Šajos paziņojumos iekļauj V pielikuma A daļā norādīto informāciju."

11 Direktīvas 2014/24 V pielikuma B daļas I iedaļā, uz kuru ir atsauce tās 48. pantā, ir paredzēts, ka iepriekšējā informatīvajā paziņojumā ir jāiekļauj tostarp informācija par līgumslēdzēja identitāti un galveno pakalpojumu sniegšanas vietu, īss iepirkuma apraksts, it īpaši pakalpojumu veids un apjoms un, ja paziņojumu neizmanto iepirkuma izsludināšanai – paredzētais(-ie) datums(-i), kad publicēs paziņojumu par līgumu, kas minēts(-i) šajā iepriekšējā informatīvajā paziņojumā.

12 Saskaņā ar Direktīvas 2014/24 90. panta "Transponēšana un pārejas noteikumi" 1. punktu un 91. pantu "Atcelšana" dalībvalstīm bija jāpanāk atbilstība minētajai direktīvai vēlākais līdz 2016. gada 18. aprīlim, kad tika atcelta Direktīva 2004/18.

Direktīva 2014/25/ES

13 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV 2014, L 94, 243. lpp.), 36. panta "Iepirkuma principi" 1. punktā ir noteikts:

"Līgumslēdzēji nodrošina vienlīdzīgu un nediskriminējošu attieksmi pret visiem ekonomikas dalībniekiem un rīkojas pārredzami un samērīgi.

Iepirkumu neizstrādā ar nolūku to izslēgt no šīs direktīvas darbības jomas vai mākslīgi sašaurināt konkurenci. Konkurenci uzskata par mākslīgi sašaurinātu, ja iepirkums ir izstrādāts ar nolūku radīt nepamatoti izdevīgākus vai mazāk izdevīgus apstākļus dažiem ekonomikas dalībniekiem."

14 Šīs direktīvas 45. pantā "Atklāta procedūra" ir noteikts:

"1. Atklātās procedūrās visi ieinteresētie ekonomikas dalībnieki var iesniegt piedāvājumu, atsaucoties uz iepirkuma izsludināšanas paziņojumu.

Piedāvājumu saņemšanas minimālais termiņš ir 35 dienas no dienas, kad ir nosūtīts paziņojums par līgumu.

Piedāvājumam pievieno kvalifikācijas atlasei vajadzīgo informāciju, ko prasa līgumslēdzējs.

2. Ja līgumslēdzēji ir publicējuši periodisku informatīvu paziņojumu, ko neizmantoja iepirkuma izsludināšanai, piedāvājumu saņemšanas minimālo termiņu, kā noteikts šā panta 1. punkta otrajā daļā, var saīsināt līdz 15 dienām, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) periodiskajā informatīvajā paziņojumā – papildus VI pielikuma A daļas I iedaļā paredzētajai informācijai – bija iekļauta visa informācija, kas noteikta VI pielikuma A daļas II iedaļā, ciktāl minētā informācija bija pieejama periodiska informatīva paziņojuma publicēšanas brīdī;

b) periodisko informatīvo paziņojumu nosūtīja publicēšanai laikposmā no 35 dienām līdz 12 mēnešiem pirms dienas, kad tika nosūtīts paziņojums par līgumu.

3. Ja steidzamības dēļ, ko līgumslēdzējs pienācīgi pamato, 1. punkta otrajā daļā noteiktais termiņš nav praktiski piemērojams, tie var noteikt termiņu, kurš nav mazāks par 15 dienām no dienas, kad tika nosūtīts paziņojums par līgumu.

4. Šā panta 1. punkta otrajā daļā noteikto piedāvājumu saņemšanas termiņu līgumslēdzējs var samazināt par piecām dienām, ja tas pieņem, ka piedāvājumus var iesniegt ar elektroniskiem līdzekļiem saskaņā ar 40. panta 4. punkta pirmo daļu un 40. panta 5. un 6. punktu."

15 Minētās direktīvas 66. panta "Termiņu noteikšana" 1. punktā ir noteikts:

"Nosakot dalības pieteikumu un piedāvājumu saņemšanas termiņus, līgumslēdzēji īpaši ņem vērā konkrētā līguma sarežģītību un piedāvājumu sagatavošanai nepieciešamo laiku, neskarot 45.–49. pantā paredzētos minimālos termiņus."

16 Šīs pašas direktīvas 67. panta "Periodiski informatīvi paziņojumi" 1. punktā ir noteikts:

"Līgumslēdzēji var informēt par saviem plānotajiem iepirkumiem, publicējot periodisku informatīvu paziņojumu. Šajos paziņojumos iekļauj VI pielikuma A daļas I iedaļā izklāstīto informāciju. Tos publicē vai nu Eiropas Savienības Publikāciju birojs, vai līgumslēdzējas iestādes savā pircēja profilā saskaņā ar IX pielikuma 2. punkta b) apakšpunktu. Ja līgumslēdzēji periodisku informatīvu paziņojumu publicē savā pircēja profilā, tie nosūta paziņojumu par periodiska informatīva paziņojuma publicēšanu savā pircēja profilā Eiropas Savienības Publikāciju birojam saskaņā ar IX pielikuma 3. punktu. Šajos paziņojumos iekļauj VI pielikuma B daļā norādīto informāciju."

17 Saskaņā ar Direktīvas 2014/25 VI pielikuma A daļas I iedaļu, uz kuru ir atsauce tās 67. panta 1. punktā, periodiskajā informatīvajā ziņojumā ir jāiekļauj tostarp informācija par līgumslēdzēja identitāti un dienestu, no kura var iegūt papildu informāciju.

18 Saskaņā ar Direktīvas 2014/25 106. panta "Transponēšana un pārejas noteikumi" 1. punktu un 107. pantu "Atcelšana" dalībvalstīm bija jāpanāk atbilstība minētajai direktīvai vēlākais līdz 2016. gada 18. aprīlim, kad tika atcelta Direktīva 2004/17.

Direktīva 89/665

19 Padomes Direktīvas 89/665, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) (OV 2014, L 94, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – "Direktīva 89/665"), 1. panta "Darbības joma un pārskatīšanas procedūru pieejamība" 1. punktā ir noteikts:

"Šo direktīvu piemēro līgumiem, kas minēti Direktīvā [2014/24], izņemot gadījumus, kad šādi līgumi ir izslēgti no minētās direktīvas piemērošanas jomas saskaņā ar minētās direktīvas 7., 8., 9., 10., 11., 12., 15., 16., 17. un 37. pantu.

[..]

"Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka attiecībā uz līgumiem, uz ko attiecas Direktīva [2014/24] [..], līgumslēdzēju iestāžu lēmumus var efektīvi un, jo īpaši, iespējami ātri pārskatīt saskaņā ar šīs direktīvas 2. līdz 2.f pantā izklāstītajiem nosacījumiem, pamatojoties uz to, ka ar šādiem lēmumiem ir pārkāpti Savienības tiesību akti publiskā iepirkuma jomā vai attiecīgās valsts noteikumi, ar ko transponē minētos tiesību aktus."

20 Saskaņā ar Direktīvas 89/665 2. panta 1. punktu:

"Dalībvalstis nodrošina to, ka pasākumos attiecībā uz 1. pantā paredzētajām pārskatīšanas procedūrām ir noteikts pilnvarojums:

a) tiklīdz rodas izdevība un panākot vienošanos veikt pagaidu pasākumus, lai izlabotu varbūtējo pārkāpumu vai novērstu turpmāku kaitējumu attiecīgajām interesēm, tostarp pasākumus, lai apturētu valsts līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru vai nodrošinātu tās apturēšanu, vai apturētu jebkura līgumslēdzējas iestādes pieņemtā lēmuma īstenošanu;

b) vai nu atcelt nelikumīgi pieņemtus lēmumus, vai nodrošināt to atcelšanu, tostarp atcelt diskriminējošas tehniskās, ekonomiskās vai finanšu prasības uzaicinājumā uz konkursu, līguma dokumentos vai jebkurā citā dokumentā, kas attiecas uz līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru;

c) atlīdzināt zaudējumus personām, kam ar pārkāpumu nodarīts kaitējums."

21 Šīs direktīvas 2.d panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka visos turpmāk norādītajos gadījumos līgumu par spēkā neesošu atzīst no līgumslēdzējas iestādes neatkarīga pārskatīšanas struktūra vai ka tā spēkā neesamība ir šādas pārskatīšanas struktūras lēmuma iznākums:

a) ja līgumslēdzēja iestāde ir līguma slēgšanas tiesības piešķīrusi bez paziņojuma par līgumu iepriekšējas publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tas nav bijis atļauts saskaņā ar Direktīvu [2014/24] [..];

b) ir pārkāpts šīs direktīvas 1. panta 5. punkts, 2. panta 3. punkts vai 2.a panta 2. punkts, un ar šādu pārkāpumu pretendentam, kas prasa pārskatīšanu, tika liegta iespēja izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekļus pirms līguma noslēgšanas, ja šāds pārkāpums ir saistīts ar Direktīvas [2014/24] [..] pārkāpumu un ja šāds pārkāpums ir ietekmējis pretendenta, kurš prasa pārskatīšanu, izredzes iegūt līguma slēgšanas tiesības;

c) šīs direktīvas 2.b panta c) punkta otrajā daļā minētajos gadījumos, ja dalībvalstis ir piemērojušas atkāpi no nogaidīšanas termiņa attiecībā uz līgumiem, kuru pamatā ir pamatnolīgums un dinamiska iepirkuma sistēma.

2. Sekas tam, ka līgumu atzīst par spēkā neesošu, nosaka attiecīgās valsts tiesību akti.

Attiecīgās valsts tiesību aktos var noteikt visu līgumsaistību atcelšanu ar atpakaļejošu spēku vai noteikt, ka atceļ vienīgi tās saistības, kas vēl jāizpilda. Pēdējā minētajā gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka piemēro alternatīvas sankcijas 2.e panta 2. punkta nozīmē."

Direktīva 92/13

22 Padomes Direktīvas 92/13, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2014/23 (turpmāk tekstā – "Direktīva 92/13"), 1. panta "Darbības joma un pārskatīšanas procedūru pieejamība" 1. punktā ir noteikts:

"Šo direktīvu piemēro līgumiem, kas minēti Direktīvā [2014/25], izņemot gadījumus, kad šādi līgumi ir izslēgti no minētās direktīvas darbības jomas saskaņā ar minētās direktīvas 18. līdz 24. pantu, 27. līdz 30. pantu, 34. vai 55. pantu.

[..]

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka attiecībā uz līgumiem, uz ko attiecas Direktīva [2014/25], līgumslēdzēju subjektu lēmumus var efektīvi un, jo īpaši, iespējami ātri pārskatīt saskaņā ar šīs direktīvas 2.–2.f pantā izklāstītajiem nosacījumiem, pamatojoties uz to, ka ar šādiem lēmumiem ir pārkāpti Savienības tiesību akti publiskā iepirkuma jomā vai attiecīgās valsts noteikumi, ar kuriem transponē minētos tiesību aktus."

23 Direktīvas 92/13 2. panta "Prasības attiecībā uz pārskatīšanas procedūrām" 1. punktā ir paredzēts:

"Dalībvalstis nodrošina to, ka pasākumos attiecībā uz 1. pantā paredzētajām pārskatīšanas procedūrām ir noteikts pilnvarojums, kas ļauj:

vai nu

a) tiklīdz rodas izdevība, panākot vienošanos, veikt pagaidu pasākumus, lai labotu varbūtējo pārkāpumu vai novērstu turpmāku kaitējumu attiecīgām interesēm, tajā skaitā pasākumus, lai pārtrauktu līguma piešķiršanas procedūru vai nodrošinātu tās pārtraukšanu, vai pārtrauktu jebkura lēmuma īstenošanu, ko pieņēmis līgumslēdzējs subjekts,

un

b) atcelt nelikumīgi pieņemtus lēmumus vai nodrošināt to atcelšanu, tostarp atcelt diskriminējošas tehniskās specifikācijas, saimnieciskus vai finanšu norādījumus paziņojumā par līgumu, periodiskā informatīvā paziņojumā, paziņojumā par vērtēšanas sistēmas esamību, uzaicinājumā uz konkursu, līguma dokumentos vai jebkurā citā dokumentā, kas attiecas uz konkrēto līguma piešķiršanas procedūru;

vai arī

c) tiklīdz rodas izdevība, ja iespējams, panākot vienošanos, un, ja vajadzīgs, izlemjot pēc būtības, veikt pasākumus, kas nav paredzēti a) un b) apakšpunktā, lai labotu visus konstatētos pārkāpumus un novērstu kaitējumu attiecīgām interesēm; jo īpaši, izdodot rīkojumu par konkrētas summas samaksu, ja pārkāpums nav izlabots vai novērsts.

Dalībvalstis var izdarīt šo izvēli vai nu attiecībā uz visiem līgumslēdzējiem subjektiem, vai uz subjektu kategorijām, kas noteiktas, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, un katrā ziņā uzturot spēkā tos pasākumus, kas paredzēti, lai neradītu kaitējumu attiecīgām interesēm;

d) un abos iepriekš minētajos gadījumos atlīdzināt zaudējumus personām, kam pārkāpuma dēļ nodarīts kaitējums.

[..]"

24 Minētās direktīvas 2.d panta "Spēkā neesamība" 1. punktā ir noteikts:

"Dalībvalstis nodrošina, ka visos turpmāk norādītajos gadījumos līgumu par spēkā neesošu atzīst no līgumslēdzēja subjekta neatkarīga pārskatīšanas struktūra vai ka tā spēkā neesamība ir šādas pārskatīšanas struktūras lēmuma iznākums:

a) ja līgumslēdzējs līguma slēgšanas tiesības ir piešķīris bez paziņojuma iepriekšējas publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tas nav bijis atļauts saskaņā ar Direktīvu [2014/25] [..];

b) ir pārkāpts šīs direktīvas 1. panta 5. punkts, 2. panta 3. punkts vai 2.a panta 2. punkts, un ar šādu pārkāpumu pretendentam, kas prasa pārskatīšanu, tika liegta iespēja izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekļus pirms līguma noslēgšanas, ja šāds pārkāpums ir saistīts ar Direktīvas [2014/25] [..] pārkāpumu un ja šāds pārkāpums ir ietekmējis pretendenta, kurš prasa pārskatīšanu, izredzes iegūt līguma slēgšanas tiesības;

c) šīs direktīvas 2.b panta c) punkta otrajā daļā minētajos gadījumos, ja dalībvalstis ir piemērojušas atkāpi no nogaidīšanas termiņa attiecībā uz līgumiem, kuru pamatā ir dinamiska iepirkuma sistēma."

Austrijas tiesības

25 2007. gada 7. februāra *Salzburger Vergabekontrollgesetz 2007* (Zalcburgas federālās zemes Likums par iepirkumu 2007. gadam kontroli) 26. panta "Līgumslēdzējas iestādes lēmumu atcelšana", tā versijā, kas piemērojama faktiem pamatlietā, 1. punktā ir noteikts:

"*Landesverwaltungsgericht* [(Federālās zemes Administratīvā tiesa, Austrija)] atceļ līgumslēdzējas iestādes lēmumu, kuru var atsevišķi apstrīdēt un kurš ir ticis pieņemts iepirkuma procedūrā, ja

1. ar to vai pirms tam pieņemtu atsevišķi neapstrīdamu lēmumu tiek prettiesiski aizskartas lūguma iesniedzēja [..] norādītās tiesības un

2. prettiesiskums būtiski ietekmē publiskā iepirkuma procedūras iznākumu."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

26 2016. gada 20. aprīlī, publicējot uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, *Salzburger Verkehrsverbund* uzsāka atklātu procedūru par pasažieru transporta pakalpojumu sniegšanu ar autobusu Gašteinas ielejā (Austrija) – vairākas autobusu līnijas kopumā uz aptuveni 670 000 km gadā. Paziņojumā par iepirkumu bija norādīts, ka termiņš piedāvājuma iesniegšanai ir 2016. gada 8. jūnijs.

27 Turklāt šis iepirkums ir jānoslēdz pakalpojumu līguma, nevis pakalpojumu koncesijas formā, un pakalpojumu sniegšanu bija paredzēts uzsākt no 2016. gada 11. decembra.

28 *Salzburger Verkehrsverbund* nepublicēja Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punktā minēto iepriekšējo informatīvo paziņojumu.

29 2016. gada 31. maijā *S. Rudigier* cēla prasību *Landesverwaltungsgericht Salzburg* (Zalcburgas federālās zemes Administratīvā tiesa, Austrija), lūdzot atcelt paziņojumu par uzaicinājumu uz konkursu, jo īpaši tāpēc, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punkts.

30 Ar 2016. gada 15. jūlija lēmumu *Landesverwaltungsgericht Salzburg* (Zalcburgas federālās zemes Administratīvā tiesa) noraidīja prasītāja prasījumus.

31 Prasītājs iesniedza revīzijas sūdzību par šo lēmumu *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa, Austrija).

32 Savas prasības atbalstam *S. Rudigier* norāda, ka *Landesverwaltungsgericht Salzburg* (Zalcburgas federālās zemes Administratīvā tiesa) pēc būtības nav izvērtējusi Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punktā paredzētās informācijas nepublicēšanas juridiskās sekas, kurai bija jānotiek vienu gadu pirms konkursa procedūras sākšanas.

33 *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa) norāda, ka neviens izņēmums Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punkta piemērošanā attiecībā uz transporta pakalpojumiem, uz kuriem attiecas Direktīva 2004/17 vai Direktīva 2004/18, nav paredzēts, un šīs regulas 29. apsvērumā nav veikts nošķirums atkarībā no šiem publiskajiem iepirkumiem transporta nozarē piemērojamā regulējuma. No tā šī tiesa secina, ka pienākums publicēt prasīto informāciju būtu jāpiemēro, pat ja pakalpojumi ietilptu publiskajā iepirkumā, kas pakļauts vienai no šīm divām direktīvām.

34 Šī tiesa tomēr norāda, ka šajā gadījumā un atšķirībā no 2016. gada 27. oktobra sprieduma *Hörmann Reisen* (C-292/15, EU:C:2016:817), kas tika taisīts saistībā ar apakšuzņēmuma līgumu publiskā iepirkuma jomā, ne Direktīva 2004/18, ne Direktīva 2014/24, kas to aizstāja, neparedzēja pienākumu par iepriekšēju informāciju, kā tas savukārt ir paredzēts Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punktā.

35 Tas nozīmē, ka tad, ja būtu nolemts piemērot šo 7. panta 2. punktu publiskajiem līgumiem, kas pakļauti vienai no šīm divām direktīvām, līguma par tādu transporta pakalpojumu sniegšanu pasažieriem, kurus sniedz ar autobusu, slēgšanas tiesības tiktu pakārtotas stingrākam režīmam nekā tas, ar ko regulē citus pakalpojumus.

36 Iesniedzējtiesa arī norāda, ka Savienības tiesībās nav paredzētas nekādas sankcijas par minētā 7. panta 2. punktā paredzēto pienākumu neizpildi.

37 Šai sakarā tā uzsver, ka transporta pakalpojumu pārvaldītājs, ja tas neievēro šo tiesību normu, protams, var izmantot priekšrocību, kāda viņam ir salīdzinājumā ar viņa konkurentiem. Tā katrā ziņā uzskata, ka ar minēto tiesību normu sasniedzamais pārskatāmības un nediskriminācijas mērķis ir panākts, ja attiecīgais pakalpojums ir iepirkuma procedūras priekšmets tiktāl, ciktāl Direktīvas 2014/24 47. panta 1. punktā ir paredzēts, ka – tieši tāpat, kā tas tika darīts Direktīvas 2004/18 38. panta 1. punktā, – līgumslēdzēja iestāde nosaka termiņus procedūrā, ko tā vada, ņemdama vērā iepirkuma sarežģītību un vajadzīgo laiku piedāvājumu izskatīšanai.

38 Iesniedzējtiesai tādējādi rodas jautājums par to, vai Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punkta neievērošana var būt pamats iepirkuma procedūras nelikumībai tādos apstākļos, kur līgumslēdzēja iestāde turklāt ir panākusi atbilstību visām direktīvās par publisko iepirkumu paredzētajām prasībām.

39 Šai sakarā iesniedzējtiesa norāda, ka saskaņā ar Austrijas tiesībām līgumslēdzējas iestādes lēmums ir jāatceļ tikai tad, ja prettiesiskumam ir izšķiroša ietekme uz iepirkuma procedūru. Tā uzskata, ka tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds aplūkots pamatlietā, šķiet esam atbilstīgs Savienības tiesībām, jo ar to netiek nedz padarīta neiespējama no Savienības tiesībām izrietošo tiesību īstenošana, nedz arī pārkāpts vienlīdzības princips, taču šī tiesa norāda, ka vēlas tam saņemt apstiprinājumu.

40 Tā uzsver, ka šis pēdējais minētais apsvērums vēl jo vairāk ir pamatots tādēļ, ka pamatlietā saskaņā ar līgumslēdzējas iestādes apgalvoto *S. Rudigier* jau ilgu laiku bija zināms par plānoto iepirkumu, kas nozīmē, ka visi viņa prasījumi ir jānoraida, jo tiesību pārkāpums, uz ko viņš atsaucas, nav viņam nelabvēlīgs.

41 Šādos apstākļos *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai Regulas [Nr. 1370/2007] 7. panta 2. punkts ir jāpiemēro, piešķirot arī pakalpojumu līguma slēgšanas tiesības saskaņā ar šīs regulas 5. panta 1. punkta otro teikumu attiecībā uz pasažieru transporta pakalpojumiem, ko sniedz ar autobusu, atbilstoši Publisko iepirkumu direktīvās (Direktīva [2004/17] vai [2004/18]) paredzētajai procedūrai?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai, neizpildot pienākumu vēlākais gadu pirms konkursa procedūras sākšanas publicēt Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punkta a)–c) apakšpunktā ietverto informāciju, konkurss – neievietojot šādu publikāciju gadu pirms procedūras sākšanas, taču rīkojot konkursu saskaņā ar šīs regulas 5. panta 1. punkta otro teikumu procedūrā atbilstoši Publiskā iepirkuma direktīvām – ir jāatzīst par prettiesisku?

3) Ja uz otro jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

Vai valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai piemērojamām Savienības tiesību normām ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram, pamatojoties uz nenotikušo publikāciju saskaņā ar Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punktu, var neatcelt par prettiesisku uzskatāmo konkursu atbilstoši Direktīvas [89/665] 2. panta 1. punkta b) apakšpunktam, ja prettiesiskums būtiski nav ietekmējis publiskā iepirkuma procedūru, jo pakalpojumu sniedzējs bija varējis laikus atsaukties un nebija konstatējams konkurences ierobežojums?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada apsvērumi

42 Vispirms jānorāda, ka pamatlietā aplūkotā uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publicēšana *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* notika 2016. gada 20. aprīlī, proti, divas dienas pēc Direktīvu 2014/24 un 2014/25 transponēšanas dalībvalstu tiesībās termiņa beigām un pēc Direktīvu 2004/17 un 2004/18 atcelšanas, piemērojot attiecīgi Direktīvas 2014/24 90. un 91. pantu, kā arī Direktīvas 2014/25 106. un 107. pantu.

43 No tā izriet, ka pamatlietā ir piemērojama Direktīva 2014/24 vai Direktīva 2014/25, nevis Direktīva 2004/17 vai Direktīva 2004/18, kā tas ir ticis minēts iesniedzējtiesas uzdotajos jautājumos (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2014. gada 10. jūlijs, *Impresa Pizzarotti*, C-213/13, EU:C:2014:2067, 31.–33. punkts).

44 Ir arī jānorāda, ka šajos jautājumos vienādi ir atsauce uz Direktīvu 2004/17 un Direktīvu 2004/18. Tas, ka iesniedzējtiesa nav identificējusi pamatlietā piemērojamo direktīvu, katrā ziņā nekavē Tiesu sniegt atbildi uz uzdotajiem jautājumiem, jo atbildes uz tiem var identiski formulēt, pamatojoties uz Direktīvu 2014/24 vai Direktīvu 2014/25, ar kurām atceļ un aizstāj attiecīgi Direktīvu 2004/18 un Direktīvu 2004/17.

Par pirmo prejudiciālo jautājumu

45 Uzdodot pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētais iepriekšējas informēšanas pienākums tiek piemērots publiskajam līgumam par pasažieru transporta pakalpojumiem, ko sniedz ar autobusu, kur līguma slēgšanas tiesības principā tiek piešķirtas atbilstoši Direktīvā 2014/24 vai Direktīvā 2014/25 paredzētajām procedūrām.

46 Šai sakarā Tiesa ir jau nospriedusi, ka, piemērojot Regulas Nr. 1370/2007 5. panta 1. punktu, lai piešķirtu sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu, ko sniedz ar autobusu, līguma slēgšanas tiesības, nav piemērojams tikai Regulas Nr. 1370/2007 5. panta 2.–6. punkts – citas minētās regulas normas turpina būt piemērojamas (spriedums, 2016. gada 27. oktobris, *Hörmann Reisen*, C-292/15, EU:C:2016:817, 41. punkts).

47 No tā izriet, ka minētās regulas 7. panta 2. punktu piemēro transporta pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumiem, kuru slēgšanas tiesības tiek piešķirtas atbilstoši Direktīvā 2014/24 vai Direktīvā 2014/25 paredzētajām procedūrām.

48 Šo secinājumu apstiprina Regulas Nr. 1370/2007 mērķis.

49 Faktiski Regulā Nr. 1370/2007, kura attiecas tikai uz sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, ir paredzēti īpaši noteikumi par to, kā iejaukties vispārējos publisko iepirkumu regulējumos, kas noteikti Direktīvā 2014/24 vai Direktīvā 2014/25. Šajā regulā ir ietverti īpaši noteikumi, kuru mērķis ir vai nu aizstāt, vai papildināt vispārīgos Direktīvas 2014/24 vai Direktīvas 2014/25 noteikumus atkarībā no tā, vai piemērojamajā direktīvā ir vai nav paredzēti noteikumi jomās, ko reglamentē minētā regula (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 27. oktobris, *Hörmann Reisen*, C-292/15, EU:C:2016:817, 44.–47. punkts).

50 Šādu Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punkta interpretāciju apstiprina Direktīvas 2014/24 48. panta 1. punkta un Direktīvas 2014/25 67. panta 1. punkta vērtējums, kuru funkcija daļēji ir salīdzināma ar minētā 7. panta 2. punkta funkciju.

51 Atšķirībā no Direktīvas 2014/24 48. panta 1. punkta, to lasot kopā ar šīs direktīvas V pielikuma B daļas I iedaļu, un no Direktīvas 2014/25 67. panta 1. punkta, to lasot kopā ar šīs direktīvas VI pielikuma A daļas I iedaļu, minētās regulas 7. panta 2. punkta normas, pirmkārt, obligāti piemēro līgumslēdzējai iestādei vai līgumslēdzējam un, otrkārt, tas attiecas ne tikai uz situāciju, kurā līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs plāno uzsākt konkursa procedūru, bet arī tādu situāciju, kurā tas plāno līguma slēgšanas tiesības piešķirt tieši. Turklāt atbilstoši šīm direktīvām veiktās publikācijas nav pakļautas obligātam viena gada termiņam pirms konkursa procedūras sākšanas un tās nav obligāti jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

52 Tādējādi ar Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punktu tiek noteikti īpaši pienākumi salīdzinājumā ar Direktīvās 2014/24 un 2014/25 noteiktajiem, un kā *lex specialis* tie prevalē pār pēdējām minētajām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 27. oktobris, *Hörmann Reisen*, C-292/15, EU:C:2016:817, 47. punkts).

53 No tā izriet, ka uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētais iepriekšējas informēšanas pienākums tiek piemērots publiskajam līgumam par pasažieru transporta pakalpojumiem, ko sniedz ar autobusu, kur līguma slēgšanas tiesības principā tiek piešķirtas atbilstoši Direktīvā 2014/24 vai Direktīvā 2014/25 paredzētajām procedūrām.

Par otro un trešo prejudiciālo jautājumu

54 Uzdodot otro un trešo jautājumu, kas ir jāizvērtē kopā, iesniedzējtiesa būtībā šaubās par to, vai no Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punktā paredzētā iepriekšējas informēšanas pienākuma pārkāpuma vai bezdarbības izrietošā nelikumība ir pamats pienācīgi publicēta uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu atcelšanai.

55 Vispirms jāatgādina, ka saskaņā ar šīs regulas 21. apsvērumu efektīva tiesiskā aizsardzība ir noteikta ne tikai tiem publiskajiem līgumiem, uz kuriem attiecas Direktīvas 2004/17 un 2004/18, kuras attiecīgi ir atceltas un aizstātas ar Direktīvām 2014/25 un 2014/24, piemērošanas joma, bet arī tiem publiskajiem iepirkumiem, kur līguma slēgšanas tiesības tiek piešķirtas saskaņā ar minēto regulu. Tāpat ir vajadzīga efektīva pārskatīšanas procedūra, un tai vajadzētu būt salīdzināmai ar procedūru, ko atkarībā no situācijas piemēro saskaņā ar Direktīvu 89/665 un Direktīvu 92/13.

56 Taču gan Direktīvas 89/665 2. panta 1. punktā, gan arī Direktīvas 92/13 2. panta 1. punktā ir minēts, ka dalībvalstis rūpējas, lai to tiesiskajos regulējumos citu pasākuma starpā būtu ļauts atcelt vai nodrošināt nelikumīgu lēmumu atcelšanu.

57 Savukārt Savienības tiesiskajā regulējumā publiskā iepirkuma jomā nav paredzēts vispārīgs noteikums, saskaņā ar kuru nelikumības vai bezdarbības konkrētā procedūras stadijā dēļ nelikumīgi ir arī visi vēlākie šajā procedūrā pieņemtie tiesību akti un to atcelšana ir pamatota. Tieši šādās īpašās, precīzi definētās situācijās šajā tiesiskajā regulējumā šādas sekas ir paredzētas.

58 Gan Direktīvas 89/665 2.d pantā, gan Direktīvas 92/13 2.d pantā ir noteikts, ka par spēkā neesošiem ir jāatzīst līgumi, kurus ietekmē šajos pantos uzskaitītās nelikumības, virknē gadījumu, tostarp arī gadījumā, kad līgumslēdzēja iestāde ir līguma slēgšanas tiesības piešķīrusi bez paziņojuma par līgumu iepriekšējas publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tas nav bijis atļauts attiecīgi saskaņā ar Direktīvas 2014/24 vai Direktīvas 2014/25 noteikumiem.

59 Tomēr, lai arī neatļauta paziņojuma par līgumu, ar ko uzsāk konkursa procedūru, publicēšana *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* parasti nozīmē konkrētā publiskā iepirkuma seku neesamības atzīšanu, šādas sekas Savienības tiesību aktos publisko līgumu jomā nav paredzētas gadījumā, kad netiek ievērots Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punktā minētais iepriekšējas informācijas pienākums.

60 Ciktāl Savienības likumdevējs nav paredzējis īpašu tiesību normu par Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punkta pārkāpumu, šāds tiesiskais regulējums ietilpst valsts tiesībās.

61 Faktiski, ja Savienības tiesībās nav paredzēts procesuālās kārtības precizējums, lai sankcionētu tiesības, saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru ikkatras dalībvalsts iekšējā tiesību sistēmā ir jāparedz īpaši procesuāli noteikumi, lai nodrošinātu to tiesību aizsardzību, kuras indivīdiem izriet no Savienības tiesībām. Šie noteikumi nedrīkst būt nelabvēlīgāki par noteikumiem, kas attiecas uz līdzīgām situācijām valsts teritorijā (līdzvērtības princips), ne arī padarīt neiespējamu vai pārmērīgi apgrūtināt to tiesību izmantošanu, kas piešķirtas ar Savienības tiesību sistēmu (efektivitātes princips) (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 5. aprīlis, *Marina del Mediterráneo* u.c., C-391/15, EU:C:2017:268, 32. punkts un minētā judikatūra).

62 Vispirms, runājot par līdzvērtības principu, ir jāatgādina, ka šī principa ievērošana prasa, lai attiecīgā valsts tiesību norma būtu vienādi piemērojama prasībām, kas pamatotas ar Savienības tiesību pārkāpumu, un prasībām, kas pamatotas ar iekšējo tiesību neievērošanu, ja to priekšmets un pamats ir līdzīgi (spriedums, 2010. gada 8. jūlijs, *Bulicke*, C-246/09, EU:C:2010:418, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

63 Šajā gadījumā iesniedzējtiesai ir jāizvērtē, vai šis princips ir vai nav ievērots.

64 Runājot par efektivitātes principu, jānorāda, ka ekonomikas dalībniekiem no Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punkta izrietošās tiesības, pirmkārt, kalpo tam – kā būtībā ir norādīts šīs regulas 29. apsvērumā –, lai ekonomikas dalībniekiem ļautu reaģēt uz līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēja nodomiem, tostarp līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas veidu, ko šis subjekts plāno īstenot (konkursa procedūra vai līguma slēgšanas tiesības piešķirot tieši), un, otrkārt, lai ekonomikas dalībniekiem piešķirtu laiku labāk sagatavoties konkursa procedūrai.

65 Šai sakarā jāsecina, ka vērtējums par efektivitātes principa ievērošanu ir jāveic atšķirīgi atkarībā no tā, vai ir plānots sākt konkursa procedūru vai līguma slēgšanas tiesības piešķirt tieši.

66 Ja līguma slēgšanas tiesības tiek piešķirtas tieši, tad iepriekšēja neinformēšanas rezultātā ekonomikas dalībnieks nevar izvirzīt sūdzības, pirms tā ir notikusi, kas rada risku galīgi zaudēt iespēju piedalīties konkursa procedūrā. Šādā situācijā tiek apšaubīts efektivitātes princips.

67 Savukārt, ja Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punkts tiek pārkāpts situācijā, kur līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs plāno sākt konkursa procedūru ar ierasta vēlāka uzaicinājuma iesniegt piedāvājuma palīdzību, šāds pārkāpums kā tāds nav šķērslis, lai ekonomikas dalībnieks varētu efektīvi piedalīties šajā konkursa procedūrā.

68 Attiecībā uz iesniedzējtiesas paustajām bažām par to, ka Regulas Nr. 1370/2017 7. panta 2. punkts varētu novest pie tā, ka ekonomikas dalībnieks, kurš jau ir iesaistīts publiska iepirkuma izpildē, izmanto priekšrocību, kāda viņam ir salīdzinājumā ar viņa konkurentiem, ir jānorāda, ka, nosakot piedāvājumu saņemšanas termiņus, līgumslēdzējai iestādei vai līgumslēdzējam – vai tas būtu, pamatojoties uz Direktīvas 2014/24 47. pantu, vai arī Direktīvas 2014/25 66. pantu – ir jāņem vērā publiska iepirkuma sarežģītība un piedāvājumu sagatavošanai vajadzīgais laiks.

69 Tai pat laikā gadījumā, kad ekonomikas dalībnieks iesniedz pierādījumu par to, ka pēc uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publicēšanas iepriekšēja nepaziņošana viņam zināmā mērā ir radījusi neizdevīgu situāciju salīdzinājumā ar ekonomisko dalībnieku, kurš jau ir iesaistīts publiska iepirkuma izpildē un kuram līdz ar to ir precīzas zināšanas par visām šīm publiskā iepirkuma pazīmēm, var konstatēt efektivitātes principa pārkāpumu, kā dēļ šis uzaicinājums iesniegt piedāvājumu nav spēkā. Šāds trūkums var arī radīt vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.

70 Šāds vērtējums ir jāveic iesniedzējtiesai, ņemot vērā visus atbilstošos konkrētās lietas elementus. Šajā gadījumā no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka 49 dienu termiņš pēc pamatlietā aplūkotās uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publicēšanas ekonomikas dalībniekiem ir ticis noteikts, lai tam sagatavotos, un tas pārsniedz Direktīvās 2014/24 un 2014/25 paredzētos minimālos termiņus. Pamatlietā aplūkotā ekonomikas dalībnieka rīcībā arī esot bijusi informācija par iespējamo uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu, krietni pirms šis uzaicinājums esot ticis publicēts.

71 Tāpat un neatkarīgi no šī sprieduma 69. punktā plānotās prasības ekonomikas dalībniekam ir tiesības celt prasību pret līgumslēdzēju iestādi vai līgumslēdzēju, pamatojoties uz to, ka iepirkuma procedūras dokumentos termiņš piedāvājumu iesniegšanai ir bijis pārāk īss, tādējādi pārkāpjot Direktīvas 2014/24 47. pantu vai Direktīvas 2014/25 66. pantu, kuros ir noteikta prasība ņemt vērā publiska iepirkuma sarežģītību un piedāvājumu sagatavošanai vajadzīgo laiku.

72 Tādējādi uz otro un trešo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētā iepriekšējas informēšanas pienākuma pārkāpums nenozīmē attiecīgā uzaicinājuma iesniegt piedāvājuma atcelšanu, ja vien ir ņemts vērā vienlīdzības princips, efektivitātes princips un vienlīdzīgas attieksmes princips, kas savukārt ir jāizvērtē iesniedzējtiesai.

Par tiesāšanās izdevumiem

73 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70, 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:

– **tajā paredzētais iepriekšējas informēšanas pienākums tiek piemērots publiskajam līgumam par pasažieru transporta pakalpojumiem, ko sniedz ar autobusu, kur līguma slēgšanas tiesības principā tiek piešķirtas atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes**

Direktīvā 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK, vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK, paredzētajām procedūrām;

– **šī iepriekšējas informēšanas pienākuma pārkāpums nenozīmē attiecīgā uzaicinājuma iesniegt piedāvājuma atcelšanu, ja vien ir ņemts vērā vienlīdzības princips, efektivitātes princips un vienlīdzīgas attieksmes princips, kas savukārt ir jāizvērtē iesniedzējtiesai.**

[Paraksti]